

in poslati so ga morali v bolnišnico.

POGOVOR S PETROM BRANDTOM

Družba Zah. Nemčije
naša sramota

Po atentatu na Rudija Dutschkeja, so — kot vemo — v številnih zahodnonemških mestih izbruhle silovite študentske demonstracije. Ob tej priložnosti je bil med mnogimi drugimi aretiran tudi študent Peter Brandt, sin zahodnonemškega vicekanclerja in ministra za zunanje zadeve, Willyja Brandta.

Peter Brandt je bil aretiran neposredno na dan pred veliko nočjo. Tri ure kasneje so vse svetovne radijske postaje poročale o njegovi aretaciji. Bila je velika sobota. Po Kurfürstendammu, glavni ulici zahodnega Berlina, je korakalo in demonstriralo okrog 1500 študentov. Med njimi je poleg nekoga študenta z rdečo zvezdavo v rokah in bradica, ki je nosil velik lesen križ, demonstriral tudi Peter Brandt. Kot vsi, se je tudi on smejal pozivom policije, naj se razidejo. Ko pa je ta najavila, da bodo vsi demonstriranti v imenu zakona aretirani, so študenti začeli bežati. Je Peter s še 200 študenti ostal, da bi zavarovali njihov beg. Z mnogimi drugimi vred je bil aretiran in je prebil v zaporu dva dni. Ko so ga izpustili, se je s takšnim najprej odšel na Politehniko, kjer se je nahajal študentski glavni štab. Ob hrenovki in kosu kruha, je odgovarjal na vprašanja dopisnikov, ki ga je želel intervjuvati.

Vprašanje: Poslušajte, Peter, zakaj ste kot sin bivšega berlinskega župana dovolili, da vas aretirajo?

Odgovor: Zato, ker moramo moriti vse, da bi razgibali javno mnenje.

Vprašanje: Ne glede na to, kaj o tem meni vaš oče, po vaši nam, ali boste tudi čez štiri ali pet let, ko boste dovršili študij, nadaljevali s takimi milo revolucijami po mestnih ulicah?

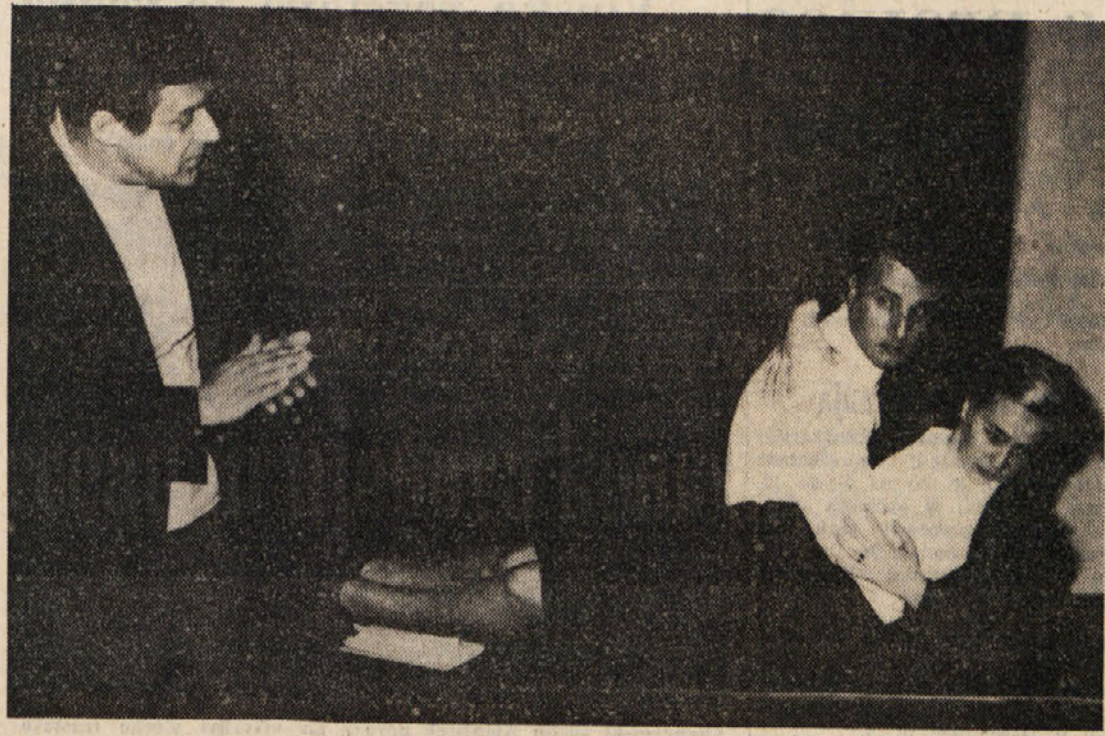
Odgovor: Menim, da to takrat ne bo več potrebno. Danes pa je naša naloga, da Nemce ponovno privremo do točke, ko se bodo začeli ukvarjati s politiko. Treba jih je privedi do spoznanja, kako strašna je ta naša družba. Vam je jasno? Edino stvar, ki ni bila predvidena, je atentat na Rudija Dutschkeja. Toda ta atentat je deloval kot spodbuda. Že nekaj let se nemški študenti trudijo za skupen nastop po trgih in ulicah. Lani smo imeli tudi enega mrtvega. Naš duhovni vodja pa je Dutschke. V mnogih stvareh smo uspešni, tako na primer zamejništva nekoga župana in nekoga šefa policije. Zamenili smo škandal okrog Springerja, kralja nemškega tiska. Nismo pa se uspeli pridobiti si naklonjenost javnosti, točneje, tega nismo uspeli doseči do atentata na Dutschkeja, ta pa je ljudi primoral, da so začeli misliti. Prej so nam ljudje, ko smo se volili s politiko, vedno živjeli, zdaj se ustavljajo in želijo nam diskutirati. Zaradi tega je treba nadaljevati. In jaz bom, prisegam, nadaljeval do dna.

Vprašanje: Do kakšnega dna?

Odgovor: Do takrat, ko bomo pretresli Nemčijo.

PRED JUTRIŠNJO PREMIERO SG V KULTURNEM DOMU

Félicien Marceau in njegova komedija «Jajce»

Prizor iz Marceaujeve komedije «Jajce»
Zase si lasti Marceau neko drugo pravico: pravico do nedostopnosti v okviru svojega umetniškega dela. S tem je moč pojasniti, da je izdal dve deli, kakršna so — po Montherlantu — v francoski

Jutri zvečer bo v Kulturnem domu nova premiera, ki jo je pripravilo Slovensko gledališče. Avtor novega dela, komedije v dveh dejanjih «Jajce», je Félicien Marceau, ki ga v naslednjem predstavljamo. Hkrati pa tudi, nekaj besed o delu samem:

Félicien Marceau (rojen leta 1913 v vasi Cortenberg pri Bruslju) sodi danes med najbolj pristne, občudovanja vredne in transformacije sposobne pisateljske talente svoje generacije. Če beremo njegov roman «Capri petite île», se potopimo v izbrano atmosfero, spleteno iz zaigranosti, dražljivosti in očarljivosti, ki je ni moč natančneje označiti. V romanu «Bergère légère» pa nasprotno odkrijemo bolj vznemirljive poteze tega pisatelja: «nežni cinizem», ki sodi med najbolj značilne lastnosti Marceaujevega pisanja. Dvoumnost je tu namerna. Namesto da bi se izgubljala v idejah izčrpana eksistencializma, riše Marceau svoje podobe z mojstrstvom in suverenostjo. Malomeščanskim napakam dodaja nekaj, kar bi mogli imenovati imenitnost in jih s tem ekscentrično

NEKAJ POPULARNIH IMEN «DRUGE AMERIKE»

Čedalje več umetnikov
v borbi proti rasizmu

K Marlonu Brandu pristojmo še Paula Newmana - Harry Belafonte in Petula Clark sta bila zelo odločna in zato sta zmagala

Ko se je pred tedavrnim zvečelo, da se je znan ameriški filmski umetnik Marlon Brando za nekaj časa odpovedal filmski dejavnosti, da bi se posvetil borbi za enakopravnost črncev v ZDA, je o tem pisal vse svetovni tisk. To je razumljivo, saj je Marlon Brando odlični umetnik hkrati pa zelo popularen ne samo v ZDA, pač pa po vsem svetu do koder so segli njegovi filmi. Toda med zelo znanimi ameriški filmski umetniki in drugimi umetniki ni le Marlon Brando tisti, ki se je odločno postavil proti belim rasistom. Kampanji ameriških črncev in ameriški naprednih belopolnih ljudi se iz neha v dan priključuje vedno več zelo znanih filmskih in drugih umetnikov, ki, podobno kot Marlon Brando, veliko pomenijo zaradi svojega položaja zaradi svoje popularnosti, zaradi svoje odločnosti. Eden teh je n.p. znani ameriški filmski umetnik Paul Newman.

Paul Newman se ni opredelil za protirasistično kampanjo kot takšno, torej neposredno, pač pa je trenutno odločeno vsej svoji

umetniški dejavnosti, da bi imel dovolj časa na razpolago za kampanjo, ki jo vodi v prid demokratičnemu kandidatu za predsednika Eugenu McCarthyju, ki ima v svojem programu ureditev črnskih vprašanj v ZDA.

Paul Newman je postal v tej kampanji izrazit pritrinjeni in protivniški tribun. Toda krivico bi mu storili, če bi rekli, da se je to dejavnosti lotil sedaj, ker je znan, da je že dolgo eden najodločnejših, če ne najodločnejših borcev za enakopravnost med rasami v ZDA in za mir po svetu v vsej ameriški filmski prestolnici — Hollywoodu. Sedaj se je še odločeneje vrgel v to borbo, seveda z določeno perspektivo, računajoč pač s tem, da bi vsa ta problematika dobila večjo možnost uresničenja, če bo McCarthy prišel v Belo hišo.

Sedaj, kot vemo, se ne gre za predsedniške volitve, pač pa se McCarthy preizkuša šele v preliminarnih volitvah v posameznih zveznih državah. Čez nekaj dni bodo preliminarni volitve v državi Indiana. Za McCarthyjevo volilno kampanjo je značilno, da mu utirajo pot množice mladih ljudi, prvenstveno študentov. Toda med McCarthyjevi najbolj vnetimi in povrh prvotnimi oziroma brezplačnimi agitatorji je Paul Newman, ki se je doslej že odlično izkazal, kar zanj pravijo, da je dostopen «za vse sloje». Njegov dnevni program je skoraj neverjeten. Na delu je po ves dan in ne varčuje s svojimi močmi. 20. aprila n.p. je od 11. ure dopoldne pa do 1. ure po polnoči imel kar enajst kratkih govorov v Indianapolisu, po štiri pa se v dveh drugih mestih. Pri tem je značilno, da se Newman ne ponavlja, pač pa v vsakem kraju in v vsakem govoru najde kakšno besedo, kar argument, ki se posebno tiče določenega kraja. Hkrati pa uporablja argumente, ki so danes v ZDA zelo občuteni. Tako je n.p. v Indianapolisu za McCarthyja, da je to je dečko, ki je je pogl John Johnson, da je pristal na pogajanja o Vietnamu. To je dečko, ki ve, kje je rešitev za črnske gete. Zakonodajca proti diskriminaciji je ena izmed nalog McCarthyja. McCarthy je pripravljen, da to bolezen ozdravi iz korenin...

O svojem delu in o sebi v tej kampanji pa je Paul Newman rekel takole: «Odkar sodelujem v tej kampanji, čutim, da sem postal boljši človek. To značko («McCarthy» na predsedniških) nosim s ponosom in prvič z velikim upanjem». Govori v študentskih zavodih, v parkih, na trgih, v črnskih getah. Množično zbira glasove za McCarthyja, ki ga označuje kot «protivojnega in protirasnega predsedniškega kandidata».

Rekli smo, da nista samo Brando in Newman med popularnimi filmskimi in drugimi ljudmi, ki so se vključili v odločno protirasistično kampanjo. Med temi je n.p. tudi slovit pevec in umetnik Harry Belafonte. Morda bi znal kdo reči, da je Harry Belafonte črncev, vendar ni, da je zato povsem razumljivo, če se je postavil na stran preganjenih, ker je tudi sam zapovednik in preganjani. Toda zadeva je nekoliko drugačna. Harry Belafonte je eden izmed najbolj popularnih televizijskih in filmskih ter pevskih ljudi v ZDA. On je zgodovinar, ki gre za celotni protestni pokol, ki gre za utrjevanje poti k enakopravnosti črncev v ZDA. V tem primeru črncev v ZDA. V tem primeru črncev v ZDA. V tem primeru črncev v ZDA.

Rekli smo, da nista samo Brando in Newman med popularnimi filmskimi in drugimi ljudmi, ki so se vključili v odločno protirasistično kampanjo. Med temi je n.p. tudi slovit pevec in umetnik Harry Belafonte. Morda bi znal kdo reči, da je Harry Belafonte črncev, vendar ni, da je zato povsem razumljivo, če se je postavil na stran preganjenih, ker je tudi sam zapovednik in preganjani. Toda zadeva je nekoliko drugačna. Harry Belafonte je eden izmed najbolj popularnih televizijskih in filmskih ter pevskih ljudi v ZDA. On je zgodovinar, ki gre za celotni protestni pokol, ki gre za utrjevanje poti k enakopravnosti črncev v ZDA. V tem primeru črncev v ZDA. V tem primeru črncev v ZDA.

Rekli smo, da nista samo Brando in Newman med popularnimi filmskimi in drugimi ljudmi, ki so se vključili v odločno protirasistično kampanjo. Med temi je n.p. tudi slovit pevec in umetnik Harry Belafonte. Morda bi znal kdo reči, da je Harry Belafonte črncev, vendar ni, da je zato povsem razumljivo, če se je postavil na stran preganjenih, ker je tudi sam zapovednik in preganjani. Toda zadeva je nekoliko drugačna. Harry Belafonte je eden izmed najbolj popularnih televizijskih in filmskih ter pevskih ljudi v ZDA. On je zgodovinar, ki gre za celotni protestni pokol, ki gre za utrjevanje poti k enakopravnosti črncev v ZDA. V tem primeru črncev v ZDA. V tem primeru črncev v ZDA.

Rekli smo, da nista samo Brando in Newman med popularnimi filmskimi in drugimi ljudmi, ki so se vključili v odločno protirasistično kampanjo. Med temi je n.p. tudi slovit pevec in umetnik Harry Belafonte. Morda bi znal kdo reči, da je Harry Belafonte črncev, vendar ni, da je zato povsem razumljivo, če se je postavil na stran preganjenih, ker je tudi sam zapovednik in preganjani. Toda zadeva je nekoliko drugačna. Harry Belafonte je eden izmed najbolj popularnih televizijskih in filmskih ter pevskih ljudi v ZDA. On je zgodovinar, ki gre za celotni protestni pokol, ki gre za utrjevanje poti k enakopravnosti črncev v ZDA. V tem primeru črncev v ZDA. V tem primeru črncev v ZDA.

na ameriška družba, katere vodstvo je rasistično razpoloženo. Med programom je Petula Clark položila Harryju Belafontu roko na ramo. Za ameriške rasiste je bil to greh, nedopustljivi greh. In ko so predstavniki družbe po snemanju priklopi pregledali: «trak», preden je bil uvrščen v program, so se odločno postavili proti «grešnim dotikam», ki da mora na vsak način biti izločen. Sedaj je zelo oster prepričanje, da je grobo besede, toda Harry Belafonte in Petula Clark sta ostala odločno na svojem stališču, da se «grešni dotiki» ne sme izločiti. To se nam, ki živimo v Evropi, kjer smo rasizem že v dobri meri preboleli, zdi malenkostna stvar. V ZDA pa s tem, da bi vsa ta problematika dobila večjo možnost uresničenja, če bo McCarthy prišel v Belo hišo.

Zavedati se moramo, da v številnih in po navadi celo odločnih ameriških krogih vlada to, kar je «New York Times» v zvezi z gornjim dogodkom za črnskega umetnika zapisal: «Smeš igrati dobrodušnega fantja, smeš igrati mrtvega mlačnega ali pa tudi «superčrnce», ki pa ubije komunista. Ne smeš se pa utikati v odnose med črnci in belci. Se le v tem primeru se ti bo morda nudila možnost, da ti uspe na televiziji».

Gregory Peck je tudi zelo znan ime. In tudi Gregory Peck je eden izmed znanih ameriških filmskih ljudi, ki se je postavil v rasizmu po robu. Edino njegovo slovesu je treba pripisati to, da zaradi svoje odločnosti vendarle uspeva tudi v krogih, ki takim idejam niso naklonjeni.

Lahko bi navedli še nekaj drugih znanih ameriških filmskih in drugih umetnikov bele ali temne polti, ki so se vrgli v borbo za enakopravnost črncev. In vendar se bomo ponovno vrnili k Marlonu Brandu.

Če se je po svetu dvignil toliki hrup zaradi njegovega odločnega nastopa, je bila s tem Brando napravljena krivica. Marlon Brando se ni prelevil v antirasista sedaj. Že dolgo se on bori proti rasizmu. Sedaj se je le odločil za protirasistično borbo kot za nekakšno življenjsko poslanstvo. V tem smislu moremo razumeti tudi njegov prvi nastop v tej kampanji. Vtem po je na milijone ameriških ljudi čakalo na zelo popularnega program družbe «NBC», se je namresto igralcev iz napovedanega programa pojavil na TV zaslonu Marlon Brando, ki je milijonov Američanov sporočil svojo odločitev, ki je marsikoga spravila iz ravnostnega. Morda je bila prav ta poteza tista, ki je dirlila milijone ljudi in od tod toliki hrup. Poleg tega pa je marsikoga presenetilo tudi to, da je najavil, da bo dal deset odstotkov svojih dohodkov za to kampanjo, medtem ko je ostalim ljudem svetoval, naj trtujejo za to le po en odstotek svojih dohodkov.

Iz vsega tega izhaja, da v tako imenovani «druzi Ameriki» ni le veliko mladih in malo pomembnih ljudi, pač pa da vedno bolj narašča število zelo znanih in vplivnih ljudi. Med vedno večjim številom znanstvenikov, med vedno večjim množicami študentov, ki se upirajo vashingtonski militarizmu in mladenosti do črnskih problemov, je vedno več tudi umetnikov, ki zaradi svoje popularnosti v tej kampanji veliko pomenijo.

IVAN REGENT:
SPOMINI

22.

PRVA SVETOVNA VOJNA

Pri prvem vojaškem naboru so me, devetnajstletnega, potrdili za vojaško službo. Čez nekaj mesecev bi se bil moral javiti v Kotoru, kjer naj bi služil tri leta pri trdnjaskem topništvu. V tržaški mornariški vojašnici, kjer sem se pred odhodom v Kotor zglasil, so me ponovno pregledali in ugotovili, da sem kratkoviden. Zdravnik me je poslal domov s potrdilom, da zaradi kratkovidnosti ne morem biti vojak.

Ob začetku prve svetovne vojne v avgustu 1914. leta je tržaška bolnišnica blagajna, kjer sem bil nastavljen, oprostila vojaške službe vse uradnike, ki so bili poklicani v vojsko. Menila pa je, da ni treba oprostiti vojaške službe tistih uradnikov, ki zaradi nesposobnosti za vojsko niso bili mobilizirani. To je bil razlog, da smo bili, ko je Italija maja 1915. leta napovedala vojno Avstro-Ogrski, vpoklicani in potrjeni za vojaško službo vsi, ki smo bili poprej proglašeni za nesposobne. Ni čudno, da je Avstrija propadla. Misel, da bo vojna kratkotrajna, da bosta Nemčija in Avstro-Ogrska kmalu obračunali z antanto, je škodovala tistim, ki so bili za vojsko nesposobni, a so jih kljub temu poklicali braniti «domovino». Zgodilo se je, da so mnogi zdravi in sposobni za vojsko ostali ves čas vojne doma, nesposobni pa smo polnili bolnišnice in vojašnice.

Ob napadu Avstro-Ogrske na Srbijo so se dogodile v Trstu dve grde stvari. Do tedaj si nisem nikdar mislil in si tudi nisem mogel misliti, da so na svetu ljudje — na srečo le posamezniki — v katerih je narodno sovraštvo, pomešano s patriotskim čustvom, doseglo stopnjo najnižjega divjaštva. Začuden in s strahom sem ob začetku vojne proti Srbiji slisal nekatere tržaške avstrijske patriote, med njimi na žalost tudi delavce, kako so drug drugemu pravili, da grejo radi v boj proti Srbom, in dodajali, da so svoji ženi obljubili ukoškega Srba. Proavstrijsko razpoloženje, pomešano z italijanskim nacionalizmom, je rodilo zelo nezamane in neokusne sodeže. Ko si danes ključem v spomin pogovore, ki sem jih slisal ob napovedi vojne Srbije, se mi utrjuje prepričanje, da tedaj z ljudmi s tako miselnostjo ne bi bili mogli napraviti kaj posebnega proti vojni. Hkrati pa je vse to že tedaj v meni utrdilo prepričanje, da je širjenje solidarnosti med delavci in narodi sploh ne le potrebno, marveč nujno. Vojne priprave in vojni dogodki, ki so si naglo in zapovrstjo sledili, pa so ljudem onemogočili, da bi pametno mislili. Že večkrat sem imel priložnost ugotoviti, da vprašanja, ki se zdijo nerazrešljiva ali tvorijo težke prelomnice v življenju, učinkujejo na ljudi usodno. Um odpove. Vendar pa so bili v Trstu že tedaj tudi resni in pogumni ljudje. Ob napovedi vojne Srbije je prišla k meni v Delavski dom deputacija okoliških zidarjev in drugih delavcev ter mi sporočila, da so pripravili sodelovanje, če bomo sklenili napraviti kaj proti vojni. Toda ne italijanska ne jugoslovanska socialistična stranka v Trstu nista bili idejno in organizacijsko pripravljene za kak poseben korak proti vojni, niti se nista nikdar pripravljali, da bi kdaj množično in revolucionarno nastopili proti njej. Manjšina, ki bi nastopila proti vojni, bi se morala spopasti z oboroženim vojaštvom, z nepravilnostjo ljudstva in stranke, ki ju za tak primer ni nikdar nihče pripravljala. Na shodih smo sicer mnogo govorili proti vojni, toda samo govorili. Če pa naj bi bil boj proti vojni uspešen, tedaj bi bil le tako, da bi bile nastopile proti njej vse socialistične ali socialdemokratske stranke, to se pravi socialistična Internacionalna v celoti, in sindikati. Vemo, da socialistična Internacionalna ni krenila na to pot, dasi bi bila po sklepih svojih kongresov morala prav to storiti. Voditelji premožnih socialističnih in socialdemokratskih strank so svoje stranke in proletarijat raje vpregli v voz imperiaлизма. II. Internacionalna je skrahrala.

Zato je bil v Trstu žalosten pogled na vojaške bataljone, ki so z godo na čelu odhajali na fronto. Ti tako imenovani maršbataljoni mladih, močnih in lepih fantov in zrelih mož v novih vojaških uniformah so bili videti kakor cumje ali kakor ljudje, ki ne gredo na fronto zato, da bi se vrnili z nje kot ponosni zmagovalci, marveč zato, da bi jih tam pomorili. Bili so kakor na smrt obsojeni za nestorjene grehe in imel sem vtis, da so se tega zavedali. Nekaj italijanskih irendistov je kmalu odpotovalo v Italijo, kjer so se pridružili pešici neodgovornih agitatorjev, ki so agitirali za vstop Italije v vojno proti Avstro-Ogrski na strani antante. Toda tudi posamezni slovenski in hrvaški jugoslovanski razpoloženi Primorci, Istrani in Dalmatinci so odšli v Srbijo ali pa v antantne dežele, da bi se tam borili proti Avstro-Ogrski. Ogromna večina Tržčanov, med njimi tudi italijanski irendisti, avstrijski patrioti in jugoslovanski usmerjeni Slovenci so si pa želeli, da bi dočakali konec vojne doma, daleč od bojišča, da ne bi imeli opravka z vojno, ki si je niso želeli in ki ni nič dobrega obetala. Želeli so ostati daleč od bojišča, kjer se je tedaj reševala usoda velikih in malih narodov. O tem, kako so se razvijali dogodki po sarajevskem atentatu, je napisanega že prav mnogo avtoritativnega in meni se ni treba s tem ukvarjati.

Izbruhnila je prva svetovna imperialistična vojna. Z njo je propadla socialistična Internacionalna. Kraj svoje Internacionalne je delavstvo vseh dežel drago plačalo in drago so vsi narodi plačali vojno in njene posledice. Namesto da bi proglasili splošne stavke in storili karkoli proti vojni, so vabili socialisti skoraj vseh evropskih držav svoje državljane in svoje delavce, naj pogumno korakajo na fronto in naj tam drug drugega pobijajo v večno slavo domačega in tujega imperializma.

Sklepa srbskih socialistnih demokratov, da glasujejo v skupščini proti vojnemu kreditu, v Trstu nismo povsem odobraval, dasi to naše mnenje formalno ni ustrezalo tedanjim socialističnim protivojnim načelom. Četudi je res, da je bila tedanja Srbija do neke mere v rokah predvsem francoskih imperialistov in carske Rusije, jo je Avstro-Ogrska vendarle neupravičeno napadla, zavoljo česar se je morala Srbija braniti. Zato ne bi smeli nihče zameriti srbskim socialistnim demokratom, če bi bili glasovali za vojne kredite in za odpor proti avstroogrski agresiji. Tako nismo mislili samo v Trstu, tako je mislila vsa slovenska socialna demokracija.

Vsi slovenski socialisti pa smo odobraval stališče italijanskih socialistov, ki so 1915. leta glasovali v parlamentu proti vstopu Italije v vojno in proti vojnemu kreditu, dasi je tedaj sekretar italijanske socialistične stranke Constantino Lazzari kasneje za odpor italijanskih socialistov proti vojni zreduciral na znani moto «Ne sabotirajte, ne podpirajte». Se bolj pa smo v Trstu pozdravljali protivojno stališče ruskih boljševikov, ki so, odkar je vojna izbruhnila, delali na to, da bi bila carska Rusija v vojni porazena.

Od tržaških občinskih volitev 1909. leta, ko sta prvič kandidirala na socialistični listi v mestu dva slovenska socialna demokrata, pa do občinskih volitev 1913. leta, so se slovenski in italijanski socialisti zelo redko zbirali na skupne seje, dasi so bili odnosi med nami zelo dobri. Od 1913. leta naprej pa so bile skupne seje bolj pogoste. Od tega je prišlo deloma tudi zaradi mojega že omenjenega volilnega govora tega leta. Italijanski sodrugi so sprevideli, da nas ne morejo več puščati ob strani, mi pa smo skupne seje vedno odločno zahtevali. Tako smo bili kmalu po začetku vojnih operacij povabljeni na tako sejo. Spominjam se, da sva se seje udeležila dr. Tuma in jaz, morebiti še kdo, dasi je to malo verjetno, saj je bila seja dopolnilna, ko je bila večina sodrugov na delu. Na seji smo se morali odločiti: ali sprejememo vabilo tržaških oblastí, da skupaj z zastopniki drugih tržaških strank sestavimo aprovizacijsko komisijo za Trst (mesto in okolico) in ali naj bi glasilo italijanske socialistične stranke v Avstriji II. Laboratore, ki je izhajalo trikrat na teden, začelo izhajati sedaj kot dnevnik. Sprva so si mnenja navzočih zelo nasprotovale, nazadnje so vsi, razen mene, glasovali za predlog Valentina Pittonija, da se sprejme vabilo tržaških oblastí za sodelovanje v aprovizacijski komisiji in da se začne priprave za izhajanje dnevnika. Razlogi, zaradi katerih sem glasoval proti obema Pittonijevima predlogoma, so bili: kdor je izval vojno, naj tudi skrbi za prehrano mesta in države, naj za prehrano sam odgovarja.

(Nadaljevanje sledi)

PETEK, 3. MAJA 1968

Radio Trst A

7.15, 8.15, 13.15, 14.15, 20.15 Poročila - 7.00 Kolar - 7.30 Jutranja glasba - 11.40 in 17.40 Radio za šole - 12.00 Kitarist B. Powell - 12.10 Gospodinja nakupuje - 12.20 Za vsakogar nekaj - 13.30 Izbor motivov - 17.00 Mandolinski ansambel - 17.20 Ne vse, toda o vsem - 17.30 Nekaj ritma - 18.00 Ljudske pesmi - 18.15 Umestnost in prireditve - 18.30 Koncert - 19.00 Ansambel Patticini - 19.10 Ciril Kosmac: «Sreča» - 19.25 Glasbila in orkester - 20.35 Gospodarstvo in delo - 20.50 Operna glasba - 21.50 Veseli utrinki - 22.00 Komorne skladbe - 22.15 Zabavna glasba.

Trst

12.05 Plošče - 12.25 Tretja stran - 14.00 Poje E. Dudine - 14.10 «Le refolade de siora Gigia» - 14.20 Glasbeni program.

Koper

6.30, 7.30, 12.30, 14.00, 16.00, 19.15 Poročila - 7.15 Jutranja glasba - 8.00 Prenos RI - 10.15 Dobri znanci - 10.45 Plošče - 11.00 Turistične informacije - 11.45 Nove plošče - 12.10 in 12.50 Glasba po želji - 14.10 Operna panorama - 15.25 Od Soče do Drave - 16.30 Simf. koncert - 17.40 Ritmi - 18.00 in 19.30 Prenos RI - 19.00 Orkester in zbor Conniff - 22.10 Pisana glasba - 22.35 Pianista S. Pretner.

Nacionalni program

7.00, 8.00, 13.00, 15.00, 20.00 Poročila - 8.30 Jutranje pesmi - 9.06 Zvočni trak - 10.05 Sola - 10.35

HOROSKOP

OVEN (od 21.3. do 20.4.) Denar ne si toste zelo pomagali. Držite se pravila, da je molk žal, beseda pa srebra. BIK (od 21.4. do 20.5.) Popravili boste napake, ki ste jo pred kratkim storili. S potrpežljivostjo boste pri neznem spolu več dosegli. DVUJČKA (od 21.5. do 21.6.) Urediti sodo svoje svoje pisarniško poslovanje. Neizmerno boste veselili nekoga pisma. RAK (od 22.6. do 22.7.) Pametne ravnanje z vseh strani, ki so vam področje. Prevsem brez skrbi lahko gledate v bodočnost. LEV (od 23.7. do 23.8.) Res imate premalo sredstev na razpolago.

priljubljeni. Opravičite se prijatelju, ki ste ga užalili. STRELEC (od 22.11. do 21.12.) Stoodstoto boste izpolnili naloge, ki vam bo poverjena. Preveč ste popustljivi do druge osebe.

KOZOROG (od 22.12. do 20.1.1.) Ne trobite na vse strani, kako vam posli dobro gre. Vsi v družini ne mislijo, kakor vi.

VODNAR (od 21.1. do 19.2.1.) Deloma stojate za svojimi vzorniki, deloma pa se opirajte tudi na lastne ideje. Sprostite se.

RIBI (od 20.2. do 20.3.1.) Storitve ravnaj nasprotno, kar vam svetuje nek večni prišepetalec. Nepriskakovano radostno srečanje.

Goriško-beneški dnevnik

PRVOMAJSKA PROSLAVA V ŠTEVERJANU

Uveljaviti manjšinske pravice v okviru republiške ustave

Tako je poudaril v svojem govoru Izidor Predan - Pred številnim občinstvom so nastopili s izbranim programom godba iz Nabrežine, moški zbor Prosek-Kontovel, kvintet «Briski slavček» in vokalni kvartet

Nan dan prvega maja popoldne je prosvetno društvo «Briski grica» pripravilo, kot je to v zadnjih letih že njegova tradicija, lepo prvo-majsko proslavo, pri kateri so sodelovali godba na pihala iz Nabrežine, moški pevski zbor «Vasilj Mirko» s Proseka - Kontovela, domači godalni kvintet «Briski slavček» in domači vokalni kvartet. Čeprav je bilo jutranje negotovo vreme, da je popoldneje prišlo na veselilni prostor ena Drorova množica ljudi, v kateri so bili poleg domačinov tudi izletniki iz Gorice, drugih goriških občin ter celo iz Trsta.

O 16.30 je domača mladina položila lepo venec pred spomenikom padlim borcem na trgu pri cerkvi in nabrežinska godba je začela žalostno. V imenu društva «Briski grica» se je spomnil padlih Saverij Rožič in prisotni so jih počastili z enominutnim molkom.

Nato so z godbo na čelu in v povorki odšli vsi skupaj na veselilni prostor na Dvoru, kjer je zopet godba zaigrala, medtem ko je občinstvo zasedlo do zadnjega kotička ves prostor. Občinstvo je pozdravil Saverij Rožič in podal besedo podpredsedniku SKGZ Izidorju Predanu, ki je govoril o pomenu prvega maja, praznika delovnih ljudi vsega sveta.

Govornik je poudaril, da ima ta praznik za nas Slovence v zamejstvu še svoj poseben pomen, ker je splošna borba za pravice delovnega človeka pri nas povezana še z borbo za naše narodnostne pravice in za naš narodni obstoj. Gre za apliciranje republiške ustave ne samo po črki, ampak tudi po njenem duhu. Danes imamo še mnogo vzrokov za pritoževanje, kar se tega tiče. Zato moramo nadalje vati z borbo, ramo ob rami z drugimi naprednimi silami. Za krvni davke, ki smo ga Slovenci plačali v borbi proti fašizmu, zaslužimo drugačne spoštovanje. Dejansko smo še vedno Slovenci v Italiji razdeljeni na tri kategorije. V Trstu, kjer imajo največ pravic zaradi predpisov posebne države, na Goriškem, kjer imajo nekaj manj pravic in oni v Beneški Sloveniji, kjer so Slovenci popolnoma brezpravniki.

V zadnjem času se je naš položaj nekoliko izboljšal, vendar je ostala odprta še ova vrsta problemov. Tako n. pr. imajo Slovenci, ki so se najbolj potovali za delo avtonomno upravo, med 12500 uslužbenih delavcev uprave kot 6 svojih rojakov. Vidljiv vsem pa smo optimisti za bodočnost. Govornik je zaključil z izrazi solidarnosti z delovnim ljudstvom po svetu povsod, kjer se bori za pravico, enakopravnost in svobodo. Sledil je kulturni del programa, na katerem so nastopili, kot rečeno, nabrežinska godba, ki je začela vrsto venčkov in drugih narodnih in umetnih pesmi; moški pevski zbor s Proseka - Kontovela je pod vodstvom Ignacija Oze zapel na začetku in ob koncu programa po štiri pesmi in občinstvo je zahtevalo tudi dodatke. Vmes pa so nastopili domači godci «Briski grica» in vokalni kvartet.

škega slavčka s poskočnimi Ave nikovimi valčki in polkami. Njim so se pridružili še predvokalna kvarteta, ki so ob spremljavi kvinteta ubrano zapeli več pesmi, med njimi tudi pesem, ki jo je Rudi Bardorfer iz Ljubljane zložil nalašč za Števerjance. Poldruga ura koncerta je tako še prehitro minila. Mladina pa se je začela pripravljati na ples, ki je bil na programu do ene ure po polnoči, pa ga je prekinil dež, ki je čez dan prizanašal. Ples je na programu tudi jutri zvečer ter se v nedeljo, po tekmovalju ansamblov «beats», ki se bo začelo v nedeljo ob 16. uri na istem prostoru; za zmagovalce je določen pokal «Briski grica» in več denarnih nagrad.

Omejitev parkiranja

Za bližnje svetovno košarkarsko prvenstvo vojaških reprezentanc držav NATO, ki bo od 3. do 12. maja v Gorici, je občinska uprava odredila prepoved parkiranja vozil v Ul. Rismondov in Cadorna, da bi mogla parkirati vojaška vozila sodelujočih ekip.

Občinski odbor za zdravstvo dr. Tullio Tomassich bo poslej sprejel občinske vsake ponedelje ob 18. uri v zdravstvenih uradih v Mazzinjevi ul. 7.

OB OTVORITVI V ŠTEVERJANU

Vinska razstava je važna za uveljavljanje briških vin

Iz govorov domačih predstavnikov in oblasti

Števerjanski župan Klanjšček govori na otvoritvi vinske razstave

V sredo dopoldne ob 11. uri je bila v kleti baronice Tacob na Dvoru v Števerjanu otvoritev 8. vinske razstave, ki jo je priredil odbor briških vinogradnikov iz Števerjana in z Oslavja skupaj s prosvetnim društvom «Briski grica». Svoje izbrane sorte vina je razstavilo 14 vinogradnikov iz Števerjana in z Oslavja. Povabljeni goste, med katerimi naj omenimo podpredsednika deželne sveta odv. Devetaga, deželne odbornika dr. Tripjanja, predstavnika goriškega prefekta, župane treh slovenskih občin na Goriškem, pokrajinskega odbornika Waltritsche, predsednika konzorcija za zaščito imena briških vin grofa Altema itd., je najprej pozdravil v imenu odbora Avgust Stekar.

Za njim je govoril števerjanski župan Klanjšček, ki je poudaril, da je vinski pridelek, ki je za števerjance največji, pridobil z vinskih razstavami ter je prav, da jih domači vinogradniki prirejejo. Občinska uprava sledi z zanimanjem tudi pripravam za združeno vinsko klet, ki bo nudila nadaljnje ugodnosti zlasti manjšim kmetom. Izrazil je upanje, da bi to zamisel kaj kmalu uresničili in da bo briško vino z njo še bolj pridobilo na slovesu tako v naši deželi, kakor tudi izven nje.

Za njim je govoril grof Attems, ki je napovedal med drugim, da bodo s 1. junijem letos začeli ustekleničevati vina z zaščitnim znakom in pod kontrolo enologa, kar bo jamstvo za pristnost vina in njegove kvalitete, ter bo garancija za zaupanje pri potrošniku in bo pripomoglo k večji prodaji.

Kot zadnji je pozdravil oblasti in druge goste še Saverij Rožič v imenu «Briskega grica», zahvalil se je baronici Tacob, ki je dala na razpolago prostor za razstavo ter pohvalil sodelovanje odbora vinogradnikov in «Briskega grica» pri pripravi te razstave, ki se je odprla še izboljšala in povečala. Razstava ostane odprta do vključno v nedeljo 5. t.m. ob delavnikih od 19. ure dalje, v nedeljo pa ves dan.

Na cesti mu je postalo slabo
Prvega maja ob 16. uri je nena doma postalo slabo na Šempetški cesti pri odcepu Ul. Veniero 70-letnemu Francu Nemcu iz Vrtojbe št. 18, ki je prišel na obisk v Gorico. V civilni bolnišnici so ga pridržali za tri dni na zdravljenju zaradi udarca v glavo.

V Rožni dolini je zavozil s ceste
Predsedničjim ob 20.45 so pridržali v civilni bolnišnici na zdravljenju 20-letnega Livia Derrita iz Tržiča, 9. junij št. 65 in njegovo mater 57-letno Mafaldino Magrini. Ko sta se peljali malo prej z avtomobilom št. 1500 iz Nove Gorice proti mejnemu prehodu, je na mokri cesti pri tunelu avto zdrsil in zavozil s ceste, kjer se je prevrnil. V njem odsojenosti jo je večerj sodnik obsodil na plačilo 400 tisoč lir globo pogojno in brez vpisa v kazenski list. Branil jo je odv. Pascoli.

Dr. tožilec odv. Cossa; sodnik dr. Balani; zap. Smet.

STEFAN OLIVIER

NOVI ŠEF

25. Najbolj prijetno dekle na svetu, si je mislil, ko je šel proti njenemu stanovanju, edino, ki mi ne dela težav. Da, Tilly in Susanne sta lepi, bolj oblečeni — popolnoma drugačni deklet; vzameš ju lahko v mesto, toda z njima so same stisniti. Brigitte je kot kruh iz pekarnice njenega očeta; pametna in zanesljiva.

Okraj, kjer je živila, mu ni bil posebno všeč. Hiše so bile stare, ljudje so gledali skozi okna, roji otrok. Brigitte je stanovala v tretjem nadstropju sama zase; to ni bilo zelo dobro, če ne bi vsa hiša dišala po kvasu in vročih pečeh. Nekeč mu je bil ta duh všeč, zdaj pa ne več.

Brigitte je takoj, ko je potrkala, odprla vrata. «Skoraj do sekunde ste točni, gospod doktor.» «Vesela bodi, da ni polnoč!» je odvrnil Warzin, «pravkar smo končali operacijo.» Segel ji je v roke in jo skoraj mimogrede poljubil. Imela je rjave lase in mile oči enake barve. Zmeraj je imela enak obraz, nikoli se nista spila, nikoli ni bila užaljena. S Tilly je bilo povsem drugače.

Stopil je v dnevno sobo, ki jo je dobro poznal. Bila je prijetna Okrog mize so stali staromodni obloženi stoli, na mizi so bili krožniki že pripravljeni. Ob njih konzerva rib v aspiu, kruh in maslo, čajne skodelice.

«Krompir bo takoj, ali želiš šilce žganja, da se boš ogrel?» «Saj veš, da ne pijem — takoj ga pospravimo!»

Ko je bil v sobi sam, je izpil kozareček žganja in hodil gor

SPORTŠPORTŠPORT

ODBOJKA

ŽENSKO MLADINSKO PRVENSTVO

Doslej največji uspeh zamejskega športa Borovke si zagotovile 4. mesto v državi

MLADE IGRALKE BORA SO SE UVRTILE V FINALNI TURNIR, KJER SE BODO BORILE NEPOSREDNO ZA NASLOV ITALIJSKIH DRŽAVNIH PRVAKINJ

Sz Bor — Condor Azzano San Paolo (Bergamo) 2:0 (15:9, 15:4)
BOR: Barej, Pernarčić Sl. 5, Pernarčić So. 16, Rauber, Pahor 3, Bezeljak 6, Kalan, Candek, Suhadec.
CONDOR: Algeri, Bossi, Benigni, Badi, Ubiali, Marchesi, Zini.
Sodnik: Bonan.

ZAPISNIKAR: Damesin.

Včasih gredo pomembni dogodki mimo nas bolj neopazno, kot bi to zaslužili. To se je zgodilo tudi z nastopom mladink Sz Bor, ki so letos prvič nastopile v italijanskem ženskem mladinskem odbojkarstvu prvenstvu. Izreden uspeh so mlade igralke Bora dosegle s tem, da so premagale vse svoje tekme v tržaški pokrajini. Ta uspeh so dopolnile še z zmago v deželni finalu. 1. maja pa so v Padovi v tamkajšnji športni palači dosegle uspeh, kakršnega ni pred njimi še nobena slovenska zamejska ekipa: zagotovile so si niti manj kot četrto mesto v Italiji in s tem pravico do nastupa v finalnem turnirju, v katerem bodo igrala poleg njih še tri druge najboljše italijanske mladinske odbojkarke sesterke.

Kje in kdaj bo ta finalni turnir še ni znano, trenutno pa tudi ne posebno važno. Ne glede na to, ki ga bodo mladinke Bora v naslednjem tednu lahko premagale, da je že v začetku v finalu zmagala Bor iz Trsta.

MOŠKA D LIGA

Kljub nezadovoljujoči igri tretja zaporedna zmaga Krasa

Kras — Torriana 3:1 (15:13, 12:15, 16:14, 15:13)
KRAS: L. Milčič, B. Milčič, Z. Simoneta, M. Budin, Skrk, Kobal, Wilhelm, L. Budin, B. Simoneta.
TORRIANA: Muner, Versolato, Hagendorfer, Covini, Lovrovich, Nutrizio, Giraldi.

SODNIK: Fornasar (Videm).

STRANSKI SODNIK: Petjan.

ZAPISNIKAR: D'Antoni.

Napravnik 1. maja je zgonil Kras gostoval v Gradiscu in je po štirih setih odpravil tamkajšnjo Torriano, ki je pokazala precej nezelo igro. Po uspešnih srečanjih iz prejšnjih kol so se krasovci podali na igranje brez posebnih zahtevnosti, saj jim Torriana v običajnih razmerah ne bi smela povzročati pregleda. To je potrdilo tudi prvi set, ko so domačini zbrali komaj tri točke, za kar pa ni imel toliko zaslug Kras, kot pa slaba igra gostov. Tako lahko osvojen set, ki je krasovce uspel v naslednjem setu je šlo v njegov vrstah vse narobe, kar pa niso napravili igralci sami, le k temu pripomogel še veter, ki je zlasti motil podaje. Napad, ki je bil vedno osrednja moč Krasa, je to kratk povsem odpadel, zato je Torriana tudi uspelo z zelo poprečno igro osvojiti drugi set. Priča-kovali smo, da bo ta hladna prha zgonila zbudila, vendar je bil tudi tretji set skoraj povsem enak drugemu. Gostje se nikakor niso zmožni na igranju. Tako je domačinom že pri stanju 14:11, ko je Torriana napravila servis. Kras je nato uspel s 16 točkami težavo osvojiti.

Drugi set je imel dve popolnoma različni fazi. Ondor je gladko zbral štiri točke, medtem ko je bil Bor po štirih menjavah še vedno na eničli. «Plave» so v tem prvem delu igrane izredno slabo, nikakor niso uspeli organizirati svoje igre. Po «time-out» pri 04 pa so zopet našle svoj prejšnji ritem igre, izenačile so, z dobrim točlenjem Bezeljakove, Pernarčičeve Sonje in Barejeve so povisale na 7:4, nato pa je prišla na servis Pernarčić Sonja. Njeni servis si so bili izredno nevarni in ostrti. Od osmih servisov so nasprotnice uspeli ubraniti samo enega, vsi ostali pa so bili že neposredno točka.

Čeprav kaže izid na premočno zmago borovk (in je to v bistvu tudi bila), pa nikakor ni bila do sežena nad slabo ekipo. Nasprotnice so igrale v obrambi, dobro in postrvovalno (kar je lastnost skoraj vseh ekip iz Bergama in okolice). Niso pa imele ostrega napada in tako niso mogle do živčev Borovi obrambi, ki je sicer včasih znanila, na splošno je bilo dobro igranje v obrambi in zalagala napad z uporabnimi žogami. Če bodo borovke v naslednjih tednih nekoliko izboljšale sistem in ugratnost, zlasti pa hitrost premikanja v polju, potem nikakor ni rečeno, da bodo v finalnem turnirju, ki jih tekom odnese tudi le tri poraze.

izreden dosežek, saj je uvrstitev med štiri najboljše ekipe v državi storitev, ki lahko uspele le resništim najboljšim. In med temi so danes tudi mladinke Športnega združenja Bor iz Trsta.

O tekmi sami ni mogoco zapisati dosti, saj sta oba seta (mladinske namreč igranje le na dva osvojena seta) trajala borih 37 min. v Italiji in s tem pravico do nastupa v finalnem turnirju, v katerem bodo igrala poleg njih še tri druge najboljše italijanske mladinske odbojkarke sesterke.

Kje in kdaj bo ta finalni turnir še ni znano, trenutno pa tudi ne posebno važno. Ne glede na to, ki ga bodo mladinke Bora v naslednjem tednu lahko premagale, da je že v začetku v finalu zmagala Bor iz Trsta.

Drugi set je imel dve popolnoma različni fazi. Ondor je gladko zbral štiri točke, medtem ko je bil Bor po štirih menjavah še vedno na eničli. «Plave» so v tem prvem delu igrane izredno slabo, nikakor niso uspeli organizirati svoje igre. Po «time-out» pri 04 pa so zopet našle svoj prejšnji ritem igre, izenačile so, z dobrim točlenjem Bezeljakove, Pernarčičeve Sonje in Barejeve so povisale na 7:4, nato pa je prišla na servis Pernarčić Sonja. Njeni servis si so bili izredno nevarni in ostrti. Od osmih servisov so nasprotnice uspeli ubraniti samo enega, vsi ostali pa so bili že neposredno točka.

Čeprav kaže izid na premočno zmago borovk (in je to v bistvu tudi bila), pa nikakor ni bila do sežena nad slabo ekipo. Nasprotnice so igrale v obrambi, dobro in postrvovalno (kar je lastnost skoraj vseh ekip iz Bergama in okolice). Niso pa imele ostrega napada in tako niso mogle do živčev Borovi obrambi, ki je sicer včasih znanila, na splošno je bilo dobro igranje v obrambi in zalagala napad z uporabnimi žogami. Če bodo borovke v naslednjih tednih nekoliko izboljšale sistem in ugratnost, zlasti pa hitrost premikanja v polju, potem nikakor ni rečeno, da bodo v finalnem turnirju, ki jih tekom odnese tudi le tri poraze.

V nedeljo bo šesterka Krasa gostovala v Trstu na stadionu «Fri-vi maj», kjer se bo v slovenskem derbiju srečala z ekipo Sz Bor.

—b—

NAMIZNI TENIS

Boris Košuta državni prvak

Na državnem prvenstvu osvojil prvo mesto z zmago nad Gallijem

TENIS

DAVISOV POKAL

Italija-Madžarska 2:0

CAGLIARI, 2. — V prvem izločilnem kolu mednarodnega teniškega tekmovanja za Davisov pokal na evropskem področju vodi Italija proti Madžarski po prvem dnevu z 2:0.

Izida prvih srečanj posameznikov: Pietrangeli (It.) - Szoke (Mad.) 3:0 (6:3, 6:2, 6:1); Mulligan (It.) - Gulyas (Mad.) 3:2 (6:4, 3:6, 6:3, 2:6, 7:5).

SAH

Gligorič-Talj 3:2

Tretja partija med Taljem in Gligoričem za svetovno prvenstvo se je končala z remizijo v 26. potezi. Gligorič je imel v tej partiji črne figure in v 26. potezu proti Talju z 3:2.

vo? «Da, toda draga Brigitte, saj me imaš. Zakaj...» «Torej zate nisem dovolj dobra, da bi se poročil z mano? Zato, ker nimam univerze, ker nisem končala niti gimnazija? Potegnil jo je na kolena. «Ne govori neumnosti, punčka. Saj veš, da ne dam prav nič na ženske z univerzitetno diplomom. Ti si taka, kakršno hočem. O tebi nimam pomislekov, toda kaj bi s poroko?»

«Zakaj? Ali naj vedno tako živiva?» «Ne vedno, pač pa se nekaj časa. Poglej, sedaj praktično nimam časa, ne bi bilo dovolj za najino življenje. Preteklo bo še kakih deset let, preden bom imel pravo in merne dohodke. Prej ne moreva misliti na kaj takega. Bod res čakala tako dolgo na ubogega norca, kot sem jaz?»

«Ze šest let čakam.» «Ze to je precej slabo.» Objela ga je okrog vratu. «Toda rada te imam.» «To je lepo, tudi jaz te ljubim, draga Brigitte. Če te ne bi, ne bi tako dolgo zahajal sem. To mi lahko verjameš.»

«Ne gre samo za ocrti krompir?» «Ne bodi neumna. Kjerkoli ga lahko dobiš! Zate gre, toda o poroki nika ne govoriva.»

«Kaj pa, če bi našel res bogato dekle?» Sveta nebesa, je pomislil Warzin. «Kaj spet govoriš — da bi vse življenje poslušal ženo, kako me je osrečil njen denar? Ne, tega pa ne!»

Na to ni odgovorila. Stisnila se je še tesneje k njemu. Warzin se ni premaknil. Kaj se bo še zgodilo?

«Si zdaj slabe volje?» «Ne. Nič hudega, če sva se o tem pogovorila. Vprašala si me in odgovoril sem ti. Dajva, izpijva še kozareček.»

Trčila sta, potem pa jo je poljubil na ustnice. «Tudi ti nisi slaba volja, ali ne?» «Ne.» Pobožala ga je po laseh. Potem je začela vrtneti glavo na njegovem suknjicu. «Ali boš ostal?»

(Nadaljevanje sledi)

Kino

Gorica

VERDI, 17.30: «Sentenza di morte», T. Millian in R. Conte. Ameriški kinemaško v barvah. Mladini pod 14. letom prepovedan.
CORSO, 17.15: «Gangster Story», W. Beatty in F. Dunaway. Ameriški barvni film. Mladini pod 18. letom prepovedan.
MODERNISSIMO, 17-22: «La ci-nese», A. Wiemanski in J. P. Leoud. Francoski film; mladini pod 18. letom prepovedan.
CENTRALE, 17-21.30: «Il più gran-de colpo del secolo», G. Gabin in M. Lee. Italij.-franc. koprodukcija v barvah.
VITTORIA, 17.15-21.30: «Conta-ala rovescia», J. Cnaan in J. Moor. Ameriški kinemaško v barvah.

Tržič

AZZURRO, 17.30: «Preparati la bara», F. Hill in G. Estarni. Kinemaško v barvah.
EXCELSIOR, 16.00: «Beniamini», M. Morgan. Barvni film.
PRINCIPE, 17.30: «Senza un attimo di tregua», L. Marvin. Barvni film.

Ronke

EXCELSIOR, 19.00: «Gli indomabili dell'Arizona», G. Ford in H. Fonda. Barvni film.
RIO, Zaprt.

DEZURNE LEKARNE

GORICA
Danes ves dan in ponoči je odprta lekarna SORANZO, Verdijev korzo 57 — tel. 28-79.

TRZIC

Danes ves dan in ponoči je odprta lekarna «Al Redentore» dr. Enneri in De Nordis — Ul. Roselli 23 — tel. 72340.

RONKE

Danes ves dan in jutri je odprta lekarna Alla Stazione, dr. Matijeti, Vermeljani, tel. 77446.

UREDNIŠTVO: TRST — UL. MONTECCHI 6, II., TELEFON 93-808 in 94-638 — Poštni predal 559 — PODRUŽNICA: GORICA: Ulica 24 Maggio 1/1, Telefon 33-82 — UPRAVA: TRST — UL. SV. FRANCISKA št. 20 — Telefon 37-338, 95-823 — NAROČNINA: mesečno 800 lir (vnaprej), četrtletna 2.250 lir, polletna 4.400 lir, celoletna 8.100 lir. SFRJ posamezna številka v Narodni banki v Ljubljani — 5013-270/1 — OGLASI: Cena oglasov: Za vsak mm v štirn enega stolpca (150 znakov) 1500, tiskanje 250, osmrtnice 150 lir — Mali oglaš 400 lir — Iz vseh drugih pokrajin Italije pri «Società Pubblicità Italiana» — Odgovorni urednik: STANISLAV RENKO — Izdaja in tiska Založništvo tržaškega tiska Trst